

CXII.

Forflag til Lov

om

Forhøielse af Invalideforsørgelser.

(Fremfat i Folkethinget den 1ste Marts 1889 af Finanzminister Estrup.)

§ 1.

Invalider af 1ste og 2den Afdeling, der oppebære eller fremtidig erholde Forsørgelse efter Lov af 9de April 1851 §§ 12, 16, 17 og 18, faa disse Forsørgelser efter 1ste April 1889 forhøjede, naar de henhøre til 1ste Afdeling, med 25 pCt., og naar de henhøre til 2den Afdeling, med 15 pCt. af hvad vedkommende Forsørgelse udgjør i Overensstemmelse med Lovene af 9de April 1851, 24de Februar 1858, 20de November 1876 § 27 og 18de April 1883, dog ikke medregnet den Del af samme, der er beregnet alene efter Tjenestegrad og Tjenestetid.

§ 2.

Fremdeles blive, ligeledes fra 1ste April 1889 at regne, de endnu bestaaende Pensioner og Understøttelser, der oprindelig af Fonden af 1801 til Understøttelse for Kvæstede og Efterladte, Krigshospitalstasken, Landmilicefonden eller Søkvæsthusfonden ere tilstaaede Invalider, som maa henføres under 1ste eller 2den Invalideafdeling ifølge Lov 9de April 1851, at forhøje med henholdsvis 25 eller 15 pCt. af deres nuværende Beløb, deri indbefattede de i Henhold til Lovene af 24de Februar 1858 §§ 2 og 3, 20de November 1876 § 28 og 18de April 1883 bevilgede Forhøjelser.

§ 3.

Forhøielse af Forsørgelse eller Pension (Understøttelse) overensstemmende med de i foranstaaende §§ 1 og 2 givne Regler kan Finanzministeren tilstaa, selv om selve Forsørgelsen eller Pensionen (Understøttelsen) i Medfør af Fredstraktaten af 30te Oktober 1864 ikke længer udredes af den almindelige Invalidefond.

§ 4.

Med Fastsættelsen af alle ovennævnte Forhøjelsesbeløb bliver at iagttage, at den hele Forsørgelse (Pension eller Understøttelse), som enhver Paagjældende derefter kommer til at oppebære, skal udgjøre en saadan Sum, som kan udbetales med lige store maanedlige Beløb. Årsbeløbet forhøjes derfor i mødende Tilfælde saa meget, som dertil udfordres.